

Wytyczne do celów analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury

(2008/C 84/06)

1. PODSTAWA PRAWNA I ZAKRES

- 1.1. Niniejsze wytyczne stosuje się do całego sektora rybołówstwa i dotyczą one eksploatacji zasobów wodnych i akwakultury oraz środków produkcji i przetwórstwa produktów będących wynikiem działalności tego sektora oraz obrotu nimi, jednak z wyłączeniem rybołówstwa rekreacyjnego i sportowego, które nie prowadzi do sprzedaży produktów rybołówstwa.
- 1.2. Do celów stosowania niniejszych wytycznych produkty rybołówstwa oznaczają zarówno produkty pochodzące z połowów na morzu bądź na wodach śródlądowych, jak również produkty akwakultury wymienione w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾.
- 1.3. Stosowanie zasad dotyczących pomocy państwa, ustanowionych w art. 87–89 Traktatu WE, w odniesieniu do produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury i handlu nim przewidziano w art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego ⁽²⁾ i w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Zasada niezgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem, ustanowionej w art. 87 ust. 1 Traktatu, podlega odstępstwom przewidzianym w art. 87 ust. 2 i 3. Komisja zamierza uwzględnić powyższe odstępstwa w sektorze rybołówstwa w ramach niniejszych wytycznych.

- 1.4. Niniejsze wytyczne dotyczą wszelkich środków stanowiących pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, włącznie z wszelkimi środkami pociągającymi za sobą korzyść finansową w jakiegokolwiek formie, finansowanymi bezpośrednio lub pośrednio, z budżetu władz publicznych (krajowych, regionalnych, wojewódzkich, okręgowych lub lokalnych) lub z innych zasobów państwowych. Za pomoc uznaje się na przykład: transfery kapitału, pożyczki niskoprocentowe, dotacje na spłatę odsetek, niektóre udziały państwa w kapitale przedsiębiorstw, pomoc finansowaną za pomocą specjalnych opłat lub opłat parafiskalnych, pomoc przyznawaną w formie państwowych papierów wartościowych za pożyczki bankowe, obniżenie lub zwolnienie z opłat lub podatków, w tym przyspieszoną amortyzację oraz obniżenie składek socjalnych.

2. OBOWIĄZEK ZGŁOSZENIA POMOCY PAŃSTWA I WYŁĄCZENIE Z TEGO OBOWIĄZKU

Komisja przypomina państwom członkowskim, że mają one obowiązek zgłoszenia Komisji planów przyznania nowej pomocy, zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu i art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽³⁾.

Zgodnie z warunkami ustanowionymi w pkt 2.1, 2.2 i 2.3 niektóre środki są jednak wyłączone z powyższego obowiązku zgłoszenia.

- 2.1. Zgodnie z przepisami art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 art. 87, 88 i 89 Traktatu nie mają zastosowania do wkładów finansowych państw członkowskich na rzecz operacji współfinansowanych z EFR i określonych jako część programu operacyjnego. W związku z powyższym państwa członkowskie nie mają obowiązku informowania Komisji o tego rodzaju wkładach. Wkłady tego rodzaju nie są objęte niniejszymi wytycznymi.

Jednak zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 środki tego samego rodzaju, które przewidują finansowanie przez państwa członkowskie w szerszym zakresie, niż wynika to z postanowień wspomnianego rozporządzenia, należy zgłosić Komisji jako pomoc państwa. Takie środki są w całości objęte niniejszymi wytycznymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.

W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych, mogących wynikać z zastosowania art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 i dla ułatwienia wypłaty funduszy z Europejskiego Funduszu Rybackiego w interesie państw członkowskich leży dokonanie wyraźnego rozróżnienia pomiędzy wkładami finansowymi, jakie zamierzają przyznać w celu współfinansowania środków wspólnotowych w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006, których to wkładów nie muszą zgłaszać Komisji, a pomocą państwa, która podlega obowiązkowi zgłoszenia.

2.2. Należy przypomnieć, że państwa członkowskie nie mają obowiązku zgłaszania pomocy dla sektora rybołówstwa spełniającej warunki ustanowione w jednym z rozporządzeń przyjętych przez Komisję na mocy art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾, które mają zastosowanie do sektora rybołówstwa. W skład tej pomocy wchodzi:

- pomoc szkoleniowa spełniająca warunki ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej ⁽²⁾,
- pomoc na badania naukowe i rozwój spełniająca warunki ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw ⁽³⁾,
- pomoc na rzecz zatrudnienia spełniająca warunki ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa na rzecz zatrudnienia ⁽⁴⁾,
- pomoc spełniająca warunki rozporządzenia Komisji w sprawie zwolnienia z wymogu zgłaszania niektórych kategorii pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją i przetwórstwem produktów rybołówstwa oraz obrotem nimi,
- pomoc spełniająca warunki dowolnego rozporządzenia przyjętego przez Komisję na mocy art. 1 rozporządzenia (WE) nr 994/98, mająca zastosowanie do sektora rybołówstwa.

2.3. Należy również przypomnieć, że państwa członkowskie są zwolnione z obowiązku zgłaszania pomocy de minimis spełniającej warunki rozporządzenia Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 ⁽⁵⁾ lub dowolnych przyszłych rozporządzeń przyjętych na mocy art. 2 rozporządzenia (WE) nr 994/98 i mających zastosowanie do pomocy de minimis dla rybołówstwa.

3. ZASADY

3.1. Spójność z polityką konkurencji i wspólną polityką rybacką

W sektorze rybołówstwa, podobnie jak w innych sektorach gospodarki we Wspólnocie, polityka Wspólnoty odnośnie do pomocy państwa ma na celu zapobieganie zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym.

Pomoc państwa w sektorze rybołówstwa jest uzasadniona wyłącznie jeżeli jest zgodna z celami polityki konkurencji i wspólnej polityki rybackiej.

Pomoc państwa nie może mieć charakteru protekcyjnego: musi służyć wspieraniu racjonalizacji i efektywności produkcji oraz obrotu produktami rybołówstwa. Wszelka pomoc tego rodzaju musi prowadzić do trwałej poprawy, aby rozwój sektora mógł następować wyłącznie w oparciu o zysk rynkowy.

W przypadkach, które nie są zgodne z prawem Wspólnoty, a w szczególności z zasadami wspólnej polityki rybackiej, nie można przyznawać pomocy. Środki pomocy powinny jednoznacznie stanowić, że w okresie objętym dotacją beneficjenci pomocy przestrzegają zasad wspólnej polityki rybackiej, a jeżeli w tym okresie okaże się, że beneficjent nie przestrzega zasad wspólnej polityki rybackiej, dotacja musi zostać zwrócona w stopniu proporcjonalnym do wagi naruszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 20. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1976/2006 (Dz.U. L 368 z 23.12.2006, str. 85).

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1976/2006.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 337 z 13.12.2002, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1976/2006.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 193 z 25.7.2007, str. 6.

3.2. Spójność ze wsparciem wspólnotowym pochodzącym z Europejskiego Funduszu Rybackiego

Należy zapewnić spójność działań politycznych Wspólnoty w odniesieniu do kontroli pomocy państwa oraz w odniesieniu do wykorzystania Europejskiego Funduszu Rybackiego.

W związku z tym, jeżeli dane działania kwalifikują się do finansowania w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego, mogą się one kwalifikować do otrzymania pomocy państwa jeżeli spełniają kryteria określone w rozporządzeniu (WE) nr 1198/2006, a zwłaszcza w odniesieniu do warunków kwalifikowalności i intensywności wkładu publicznego, i jeżeli można je uznać za zgodne z przepisami na podstawie pkt 4 niniejszych wytycznych.

Jeżeli dany program pomocy lub pomoc indywidualna przewiduje pomoc wykraczającą poza powyższe kryteria, państwo członkowskie podaje uzasadnienie i wykazuje niezbędność takiej pomocy. Taka pomoc zostanie oceniona indywidualnie.

3.3. Efekt zachęty

Aby środek pomocy mógł zostać uznany za zgodny z regułami wspólnego rynku, musi zawierać element stymulujący lub musi wymagać współdziałania ze strony beneficjenta.

W związku z tym nie można uznać, że pomoc przyznawana z tytułu działań, które beneficjent już rozpoczął, ani pomoc z tytułu działalności, którą beneficjent mógłby prowadzić w istniejących warunkach rynkowych, zawiera taki element stymulujący ani że jest ona zgodna z regułami wspólnego rynku.

Powyższa zasada nie ma zastosowania do pomocy o charakterze odszkodowania, na przykład pomocy mającej na celu naprawę szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub zdarzeniami nadzwyczajnymi.

3.4. Pomoc operacyjna

Pomoc operacyjna, która na przykład powoduje zwiększenie płynności gospodarczej otrzymującego lub jest obliczana na podstawie ilości produkowanych lub wprowadzanych do obrotu, cen produktu, wyprodukowanych jednostek lub środków produkcji oraz przynosząca skutek w postaci obniżenia kosztów produkcji otrzymującego lub poprawy jego dochodu, jest zasadniczo niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Pomoc tę można uznać za zgodną z przepisami wyłącznie, jeżeli niewątpliwie służy realizacji celów wspólnej polityki rybackiej.

Powyższa zasada nie ma zastosowania do pomocy o charakterze odszkodowania, na przykład pomocy mającej na celu naprawę szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub zdarzeniami nadzwyczajnymi.

Pomoc państwa dla wywozu lub wymiany handlowej produktów rybołówstwa we Wspólnocie lub poza jej terytorium, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

3.5. Przejrzystość

Do celów przejrzystości Komisja nie może uznać żadnej pomocy za zgodną, jeżeli dane państwo członkowskie nie zgłosiło ogólnej kwoty pomocy w podziale na środki ani intensywności pomocy.

Zgodnie z ustaloną praktyką Komisji progi należy przedstawiać w ujęciu intensywności pomocy w stosunku do zbioru kosztów kwalifikowalnych. Niemniej jednak można uwzględnić wszystkie czynniki umożliwiające dokonanie oceny realnej korzyści uzyskanej przez otrzymującego.

Przy ocenie programu pomocy lub pomocy indywidualnej ocenia się łączny skutek wszystkich elementów pomocy państwa i innych rodzajów pomocy dla otrzymującego.

3.6. Czas trwania programów pomocy państwa

Czas trwania programów pomocy powinien wynosić maksymalnie 10 lat.

Jeżeli dany program pomocy trwa dłużej niż 10 lat, państwo członkowskie powinno to uzasadnić i zobowiązać się do ponownego zgłoszenia programu co najmniej 2 miesiące przed dziesiątą rocznicą jego wejścia w życie.

3.7. Powiązanie z wytycznymi w sprawie pomocy regionalnej

Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej na okres 2007–2013 ⁽¹⁾ nie mają zastosowania do tego sektora.

Elementy programów pomocy regionalnej obejmujące sektor rybołówstwa zostaną poddane analizie w oparciu o niniejsze wytyczne.

4. POMOC, KTÓRĄ MOŻNA UZNAĆ ZA ZGODNĄ

4.1. Pomoc dla kategorii środków objętych rozporządzeniem o wyłączeniach grupowych

Pomoc dla środków tego samego typu jak wspomniano w dowolnym z rozporządzeń, o których mowa w pkt 2.2, przeznaczona dla MŚP lub przedsiębiorstw innych niż MŚP, zostanie oceniona na podstawie niniejszych wytycznych oraz kryteriów określonych w tychże rozporządzeniach dla każdej kategorii środków.

Jeżeli dany program pomocy lub pomoc indywidualna przewiduje pomoc wykraczającą poza powyższe kryteria, państwo członkowskie podaje uzasadnienie i wykazuje niezbędność takiej pomocy. Taka pomoc zostanie oceniona indywidualnie.

4.2. Pomoc wchodząca w zakres niektórych wytycznych horyzontalnych

Pomoc wchodzącą w zakres innych wytycznych bądź rozporządzeń albo wszelkich innych instrumentów przyjętych przez Komisję można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem, jeżeli spełnia kryteria i warunki określone w tych instrumentach, wraz z zasadami przedstawionymi powyżej w pkt 3 oraz, w odpowiednich przypadkach, kryteria i warunki określone w niniejszym pkt 4.

Pomoc państwa mająca na celu ratowanie i restrukturyzację firm znajdujących się w trudnej sytuacji zostanie oceniona zgodnie z Wytycznymi wspólnotowymi dotyczącymi pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽²⁾. Pomoc restrukturyzacyjną można zatwierdzić wyłącznie, jeżeli sporządzono odpowiedni plan zmierzający do zmniejszenia zdolności połowowej odnośnej floty, albo na poziomie przedsiębiorstwa albo na poziomie grupy przedsiębiorstw.

4.3. Pomoc na inwestycje na statkach rybackich

Pomoc na wyposażenie i modernizację statków rybackich mających co najmniej pięć lat można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem wyłącznie, jeżeli spełnia wymogi art. 25 ust. 2 i ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 oraz pod warunkiem, że kwota pomocy państwa nie przekracza, w ekwiwalencie dotacji, łącznej stawki wkładu publicznego ustalonej w załączniku II do wspomnianego rozporządzenia.

Państwa członkowskie przedstawiają Komisji uzasadnienie, z którego powinno wynikać, dlaczego powyższej pomocy nie przyznaje się za pośrednictwem programu operacyjnego współfinansowanego przez Europejski Fundusz Rybacki.

4.4. Pomoc mająca na celu naprawę szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi, zdarzeniami nadzwyczajnymi lub szczególnie niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi

Zgodnie z art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu, pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi uznaje się za zgodną ze wspólnym rynkiem.

Po wykazaniu wystąpienia klęski żywiołowej lub wydarzenia nadzwyczajnego, dozwolona jest pomoc do wysokości 100 % na rekompensatę szkód materialnych.

Wystąpienie klęski żywiołowej lub zdarzenia nadzwyczajnego zostanie ocenione indywidualnie, z uwzględnieniem kryteriów wynikających z praktyki Komisji i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 4.3.2006, str. 13. Zob. pkt 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

⁽³⁾ Zob. wyrok z dnia 11 listopada 2004 r. w sprawie C-73/03, Hiszpania przeciwko Komisji, pkt 37 oraz wyrok z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawach C-346/03 oraz C-529/03, Giuseppe Atzeni i in., pkt 79.

Nie każde niekorzystne zjawisko klimatyczne można uznać za klęskę żywiołową czy zdarzenie nadzwyczajne. Jednak pomoc do 100 % w celu wyrównania strat poniesionych wskutek niekorzystnych warunków pogodowych można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, jeżeli poziom szkód powstałych w ich wyniku sięga 30 % średniego rocznego obrotu odnośnego przedsiębiorstwa w trzech poprzednich latach. Poziom szkód należy obliczać na podstawie utraty obrotu przedsiębiorstwa w porównaniu ze średnim obrotem w trzech poprzednich latach. Pomoc na wyrównanie szkód spowodowanych w budynkach, na statkach lub w wyposażeniu można zrekomensować wyłącznie, jeżeli szkody wiążą się z niekorzystnymi warunkami pogodowymi, których wynikiem jest utrata produkcji odpowiadająca utracie obrotu wynoszącej co najmniej 30 %.

Wysokość odszkodowania powinna zostać obliczona dla indywidualnego beneficjenta. Należy unikać nadmiernej kompensacji. Należy odliczyć kwoty otrzymane w ramach programu ubezpieczenia lub zwykle koszty prowadzenia działalności gospodarczej nieponiesione przez beneficjenta. Szkody, które nie mogą być objęte zwykłą komercyjną umową ubezpieczenia lub przedstawiają zwykły poziom ryzyka gospodarczego, nie kwalifikują się do objęcia pomocą. Aby uniknąć nadmiernej kompensacji, odszkodowanie należy obliczać na poziomie indywidualnego beneficjenta. Jeżeli program pomocy nie przewiduje takiej metody, państwo członkowskie musi ten fakt jednoznacznie uzasadnić.

Środki pomocy objęte niniejszym punktem należy zgłaszać Komisji w ciągu roku od zdarzenia, którego dotyczą.

4.5. Ulgi podatkowe i koszty pracy dotyczące wspólnotowych statków rybackich prowadzących działalność poza wodami terytorialnymi Wspólnoty

W celu zniechęcenia operatorów wspólnotowych do rejestrowania swoich statków rybackich w rejestrach krajów trzecich, które nie zapewniają właściwej kontroli nad działalnością ich flot rybackich (zwłaszcza w kontekście nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów), środki związane z ulgami podatkowymi dla wspólnotowych statków rybackich prowadzących działalność poza wodami terytorialnymi Wspólnoty i obniżonymi stawkami składek na ubezpieczenie społeczne oraz podatku dochodowego dla zatrudnionych na tych statkach rybaków można uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem.

Statki kwalifikujące się do objęcia takimi środkami to statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowane w rejestrze floty rybackiej Wspólnoty, które prowadzą połowy tuńczyka lub gatunków tuńczykopodobnych wyłącznie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty i w odległości większej od 200 mil morskich od linii podstawowych państw członkowskich.

Państwo członkowskie przekazuje Komisji w swoim zgłoszeniu informacje wykazujące istniejące ryzyko wyrejestrowania statków objętych programem z rejestrów państw członkowskich.

Środki pomocy, o których mowa w niniejszym ustępie, powinny stanowić, że jeżeli statek, któremu przyznano pomoc na podstawie niniejszego ustępu, zostanie wyrejestrowany z rejestru floty rybackiej Wspólnoty, beneficjent pomocy musi zwrócić pomoc przyznaną na podstawie niniejszego ustępu w ciągu trzech lat poprzedzających wyrejestrowanie.

4.6. Pomoc finansowana poprzez opłaty parafiskalne

Systemy pomocy państwa finansowane z opłat specjalnych, w szczególności opłat parafiskalnych, nałożonych na niektóre produkty rybołówstwa bez względu na ich pochodzenie, mogą zostać uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem, jeżeli systemy pomocy przynoszą korzyść tak produktom krajowym, jak i importowanym, i jeżeli pomoc jest zgodna z warunkami przewidzianymi w niniejszych wytycznych.

4.7. Pomoc na wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa z regionów najbardziej oddalonych

Państwa członkowskie mogą przyznać pomoc na kwalifikujące się ilości produktów rybołówstwa w zastosowaniu art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 791/2007 z dnia 21 maja 2007 r. wprowadzającego system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich oraz Gujany Francuskiej i Reunion ⁽¹⁾ i przekraczające ilości, za które wypłacono wyrównanie zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem.

(¹) Dz.U. L 176 z 6.7.2007, str. 1.

Pomoc tę można przyznać jedynie zgodnie z warunkami określonymi w art. 3, 4 i 5 wspomnianego rozporządzenia.

Roczne kwoty takiej pomocy dodatkowej nie mogą przekroczyć rocznych kwot przewidzianych w wyżej wymienionym rozporządzeniu dla poszczególnych państw członkowskich.

4.8. Pomoc dotycząca floty rybackiej w regionach najbardziej oddalonych

Dla pełnej realizacji celu zawartego w oświadczeniu Komisji i Rady nr 17 przyjętym dnia 14 czerwca 2006 r. państwa członkowskie mogą do dnia 31 grudnia 2008 r. przyznać pomoc dla statków zbudowanych zgodnie z warunkami art. 2 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 639/2004 z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie zarządzania flotami rybackimi zarejestrowanymi w regionach peryferyjnych Wspólnoty ⁽¹⁾ oraz z odpowiednimi warunkami rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa ⁽²⁾.

4.9. Pomoc na inne środki

Pomoc na środki, których nie przewidziano w pkt 4.1–4.8, jest zasadniczo niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Jeżeli program pomocy lub pomoc indywidualna przewiduje taką pomoc, państwo członkowskie musi wykazać, że jest ona zgodna z zasadami przedstawionymi w pkt 3, a zwłaszcza, że zdecydowanie służy realizacji celów wspólnej polityki rybackiej.

5. KWESTIE PROCEDURALNE

Komisja przypomina, że zastosowanie mają przepisy rozporządzeń (WE) nr 659/1999 oraz (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽³⁾.

W szczególności zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 794/2004 państwa członkowskie muszą wypełniać formularze znajdujące się w części I oraz części III.14 załącznika I do tego rozporządzenia.

5.1. Sprawozdanie roczne

Państwa członkowskie muszą przedkładać Komisji sprawozdania roczne zgodnie z art. 6 oraz załącznikiem IIIC do rozporządzenia (WE) nr 794/2004.

5.2. Wnioski dotyczące właściwych środków

Zgodnie z art. 88 ust. 1 Traktatu WE Komisja proponuje, aby państwa członkowskie, w celu osiągnięcia zgodności z niniejszymi wytycznymi w terminie najpóźniej do dnia 1 września 2008 r., wprowadziły zmiany do swoich obowiązujących programów pomocy dla rybołówstwa i akwakultury.

Państwa członkowskie wzywa się do pisemnego potwierdzenia przyjęcia niniejszych wniosków w sprawie właściwych środków, najpóźniej do dnia 1 czerwca 2008 r.

W przypadku gdy państwo członkowskie nie dostarczy pisemnego potwierdzenia przyjęcia przed upływem tej daty, Komisja zakłada, że dane państwo członkowskie przyjęło powyższe wnioski, o ile nie wyrazi ono jednoznacznie na piśmie braku zgody ze swojej strony.

Jeżeli państwo członkowskie nie przyjmie całości lub części powyższych wniosków przed upływem tego terminu, Komisja podejmie działania zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

5.3. Data stosowania

Komisja stosuje niniejsze wytyczne ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2008 r. w odniesieniu do wszelkiej pomocy państwa, którą zgłoszono lub zamierza się stosować począwszy od tego terminu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 7.4.2004, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1646/2006 (Dz.U. L 309 z 9.11.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 485/2005 (Dz.U. L 81 z 30.3.2005, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1935/2006 (Dz.U. L 407 z 30.12.2006, str. 1).

Pomoc przyznana bezprawnie w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 659/1999 zostanie oceniona zgodnie z mającymi zastosowanie wytycznymi po wejściu w życie aktu administracyjnego ustanawiającego daną pomoc.

Zawarte w niniejszych wytycznych odesłania do rozporządzeń wspólnotowych lub wytycznych Komisji lub wszelkich innych instrumentów przyjętych przez Komisję należy interpretować jako odesłania do wszelkich zmian wprowadzonych w tych instrumentach po dacie przyjęcia niniejszych wytycznych.
